

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
וכיון דאמר רב: הלכתא בכוליה פירקין בר מפלוגתא, הלכה כרבי יוסי בן המשולם למה ליה?	[רב]											כד.
אי אמר הלכתא דכוליה פירקין, ולא אמר הלכתא כר' יוסי בן המשולם, הוה אמינא: אדרבי יוסי בן המשולם קאי, ומאי בכוליה פירקין - דר' יוסי תרתי אמר, ופלוגתא דברייתא פלוגתא היא אשמעינן הלכה כר' יוסי - לאשמעינן דאדרבן שמעון בן גמליאל קאי, ופלוגתא דברייתא לאו פלוגתא היא.												כד.
מאי ברייתא?												כד.
הלוקח בהמה מניקה מן העובד כוכבים - הבא אחריו בכור מספק, מפני שמרחמת את אע"פ שאינה יולדת	דתניא: [ת"ק]											כד.
דבר בהזקתו.	רשב"ג											כד.
וכן היה רשב"ג אומר: הנכנס לתוך עדרו בלילה וראה כעשר כחמש עשרה מבכורות ושאינן מבכורות יולדות, למחר השכים ומצא זכרים תלויות בשאין מבכורות, ונקבות תלויות במבכורות - אינו חושש שמא בנה של זו בא לו אצל זו:	[רשב"ג]											כד.
דבר בהזקתו דקאמר רשב"ג - דאינה מרחמת אלא אם כן יולדת, הא היכא דאליד - חיישינן לרחומי? או דלמא: דידה - מרחמא, דלא דידה לא מרחמא ליה?	איבעיא להו:											כד.
למאי נפקא מינה												כד.
למלקא עלה משום אותו ואת בנו, אי אמרת: דידה - מרחמא, דלא דידה - לא מרחמא - לקי, ואי אמרת דלא דידה נמי מרחמא - לא לקי?												כד.
מאי?												כד.
הלוקח בהמה מן העובד כוכבים - אינו חושש שמא בנה של אחרת היה	ת"ש, רשב"ג:											כד.
מי קתני הוא? היה קתני, ה"ק: אינו חושש שמא בנה של אחרת, אלא א"כ היה לה ולד מעיקרא.												כד.
נכנס בתוך עדרו וראה את המבכורות מניקות, ואת שאינן מבכורות מניקות - אינו חושש שמא בנה של זו בא לו אצל זו או שמא בנה של זו בא לו אצל זו	ת"ש:											כד.
אמאי? ליחוש דלמא רחומי רחים												כד.
במקום דידה - לא שבקא דידה ומרחמא דלא דידה.												כד.
דבר בהזקתו וכן כו' מאי לאו: רישא דומיא דסיפא, מה סיפא - ודאי דידה, אף רישא - ודאי דידה?	ת"ש:											כד.
מידי איריא? האי כדאיתא, והאי כדאיתא, ומאי וכן - אפטורה דבכורה.												כד.
ראה חזיר שכרוך אחר רחל - פטורה מן הבכורה, ואסור באכילה (הושע י') עד יבא ויורה צדק לכם.	רבב"ח א"ר:											כד.
פטור מן הבכורה כמאן - כרשב"ג, ואסור באכילה - כרבנן?												כד.
ותו, אי כרבנן מאי עד יבא ויורה צדק לכם? עד שיועד לך דבר מיבעי ליה												כד.
וכי תימא: מספקא ליה אי הלכה כרשב"ג אי כרבנן												כד.
אי מספקא ליה - אמאי פטורה מן הבכורה?												כד.
ותו, מי מספקא ליה?												כד.
כל מקום ששנה רשב"ג במשנתיו הלכה כמותו, חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה	והאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:											כד.
לעולם פשיטא ליה הלכה כרבן שמעון בן גמליאל, מיהו מספקא ליה: אי סבר רבן שמעון בן גמליאל יולדת מרחמת או אינה מרחמת.												כד.
אי הכי, עד דאשמעינן חזיר - לישמעין טלה, ולמילקי עליה משום אותו ואת בנו												כד.
חזיר איצטריכא ליה, דאי אשמעינן טלה, הוה אמינא אם תמצא לומר דסבר יולדת מרחמא - דמינה, דלא מינה - לא, אשמעינן חזיר, ואפילו דלאו מינה נמי דאיכא למימר דלמא מרחמא.												כד.
והיינו דאמר רבי יוחנן, בעי אחאי בריבי: ראה חזיר שכרוך אחר רחל, מהו?	[רבי יוחנן, בעי אחאי בריבי:]											כד.
מאי קמיבעיא ליה?												כד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אילימא לבכורה, וקמיבעיא ליה אי הלכתא כרשב"ג אי הלכתא כרבנן		!											כד:		
תיבעי ליה טלה		ז											כד:		
כי קמיבעיא ליה לבכורה - ואליבא דרבנן, לאכילה - ואליבא דרשב"ג		!										◇	כד:		
לבכורה ואפי' לרבנן דאמרי מרחמא, כי מרחמא - דמינה, דלא מינה - לא, או דלמא: דלא מינה נמי מרחמא?		!	^												
לאכילה ואפי' לרשב"ג, אם תמצא לומר סבר יולדת מרחמא - דמינה, דלאו מינה - לא, או דלמא: דלאו מינה נמי מרחמא?		!	^												
תיקו.		■										◇	כד:		
השוחט את הבכור - עושה מקום בקופיץ מיכן ומיכן ותולש את השער, ובלבד שלא יזינו ממקומו	רבי יוסי בן המשולם:												■	כד:	
וכן תולש את השער לראות מקום מום.													■	כד:	
הלכה כרבי יוסי בן המשולם.	רב:												■	כד:	
כנגדו ביו"ט מהו? טעמא דרבי יוסי בן המשולם משום דקסבר תולש לאו היינו גוזז וביום טוב אסור - דהוה ליה עוקר דבר מגידולו, או דלמא: בעלמא סבר רבי יוסי בן המשולם תולש היינו גוזז, והיינו טעמא דשרי - דהוה ליה דבר שאין מתכוין, וביו"ט דבר שאין מתכוין מותר?	בעו מיניה מרב הונא:											^		כד:	
זילו שיילוה לרב חננאל, אי אמר הלכה כרבי יוסי בן המשולם, איפשוט לכו.	אמר להו: [ה"ה]											○		כד:	
אתו שיילוה, אמר להו, הכי אמר רב: הלכה כרבי יוסי בן המשולם	[רב חננאל-רב]											■	○	◇	כד:
אתו לקמיה דרב הונא, אמר להו: כנגדו ביום טוב מותר.	[רב הונא]												!	◇	כד:
כנגדו ביום טוב מותר.	איתמר נמי, אמר רב חנניה בר שלמיא-רב:											■	■	כד:	